

[Messe Hansen.]

rimeligt, men forholdet er dog stadig det, at et sådant fradrag indeholder urimeligheder over for den sælger, der har en større ejendom til salg, skønt der ikke opnås større procentvis fortjeneste i forhold til den oprindelige anskaffelsessum end for den ejendom, der er købt til en mindre anskaffelsessum. Mit parti er derfor af den opfattelse, at dette fradrag bør ændres, og måske burde det, hvis det skal anvendes, sættes i forhold til anskaffelsessummen, såfremt der skal være en kapitalvindingsskat.

Et andet forhold, som mit parti særlig hæfter sig ved, er lovforslagets uheldige virkninger over for de ejendomsbesiddere, der har købt i slutningen af 30'erne og først i 1940'erne og nu først sælger i 1966. Selv om disse sælgere kan lægge vurderingen fra 1965 til grund for anskaffelsessummen, vil beskatningen blive urimelig hård, når der ikke er handlet under de senere års inflation, og beskatningen vil ramme, selv om disse ejendomme kun sælges til fortsat anvendelse som landbrug.

Ejere, der driver disse landbrug som eneste erhverv, har i de fleste tilfælde, mange gennem hele livet, ydet en stor indsats og for en stor parts vedkommende ikke haft anden fortjeneste ud af et livs arbejde, end at deres retmæssige ejendom har beholdt værdien trods pengenes forringelse; i mange tilfælde er det disse menneskers eneste fortjeneste og opsparing. Denne opsparing vil nu det fremsatte lovforslag konfiskere fra en del af dansk landbrug. Lovforslaget vil, som det er udformet, hovedsagelig ramme det nuværende slægtleds ejendomsbesiddere, mens den mere ubestændige ejer eller han, som ofte handler, vil gå fri for kapitalvindingsskatten. Jeg skal til belysning heraf fremdrage et eksempel:

Ejeren af en gård, der er købt for over 20 år siden, og hvor der ikke på nogen som helst måde foreligger udstykningsmuligheder, vil selv efter anvendelse af den 13. almindelige vurdering som anskaffelsessum komme til at betale særlig indkomstskat. Men var samme ejendom solgt f. eks. midt i 1950'erne, ville den nye ejer, som havde købt i 1950'erne, komme til at betale en mindre særlig indkomstskat, hvis han solgte efter lovens ikrafttræden i 1966. Og han ville altså komme til at betale mindre, end hvis

den oprindelige ejer ventede med at sælge, til loven var trådt i kraft; og den, som køber efter lovens ikrafttræden, efter 1966, og sælger inden 1971, vil slet ikke komme til at betale særlig indkomstskat trods en pæn fortjeneste, grundet på at han har en større anskaffelsessum at gå ud fra.

I det eksempel, jeg her har fremdraget, er jeg gået ud fra normale forhøjelser af vurderingerne og normal forhøjelse af ejendomspriserne, og jeg pointerer, at der er ikke tale om, at der er muligheder for udstykning, det er almindelig landbrugsjord.

Det forekommer mig, at sådanne forhold burde udvalget undersøge nærmere, for det kan ikke være rigtigt, at man ved en kapitalvindingsskat fremskynder ejerskifte inden for dansk landbrug. Mit parti kan derfor ikke give tilslutning til lovforslaget om kapitalvindingsskatten som sådant, men vi ser gerne, at der gennemføres et lovforslag, som kan ramme de urimelige fortjenester, der opstår, når landbrugsjord overgår til anden anvendelse.

Ud over forslag om ændring af kapitalvindingsskatten indeholder lovforslaget en række ændringer, som tager sigte på at hindre skatteflugt her fra landet for de personer, der er pligtige til ifølge lovforslagets bestemmelser at svare særlig indkomstskat. Det er absolut ikke heldigt, at enkelte skatteydere på grund af særlige forhold og stilling kan unddrage sig skattepligt af fortjeneste — en fortjeneste, som andre mennesker har opnået under nøjagtig samme forhold, men ikke kan unddrage sig skattepligt af, fordi deres personlige forhold er sådan, at de ikke kan foretage en flytning fra landet.

Derfor vil vi støtte dette forslag. Efter de gældende regler er der heller ikke mulighed for at beskatte fortjeneste, såfremt skatteyderen kan fraflytte inden det skatteår, hvori den særlige indkomstskat opgøres.

Mit parti kan tiltræde, at der findes en løsning, hvorefter en særlig indkomst skal selvangives og skatten indbetales, selv efter at skatteyderen er udrejst af landet og dermed ophører med at være skattepligtig af almindelig indkomst. Men det må da være muligt at beskatte sådanne særlige indkomster, så snart de foreligger. Det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen var jo inde på, at der ved ejendomshandler sker en tinglysning, og at der her måtte